Όλα τὰ ζητήματα ποῦ καταλαμβάνουν τὴν θέσιν τοῦ κυρίου ἄρθρου, ἐνδιαφέρουν τὴν πόλιν καὶ τὸν νομόν. Γύρω ἀπὸ τὰ ἐνδιαφέροντα αὐτὰ ζητήματα περιμένομεν νὰ κινηθοῦν ὅλοι αὐτοὶ ποὺ μποροῦν νὰ τὰ προωθήσουν. Ἀπὸ τοῦ κ. νομάρχου καὶ τοῦ κ. δημάρχου μέχρι τοῦ τελευταίου Ρεθεμιώτη καὶ ἀπὸ τῶν κ. Βουλευτῶν μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου ἐκλογέως.

Ἔτος 1ον. Ἀριθ. 21

ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΝΙΚ. ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΙΣ
Γραφεῖον ΤΟΜΠΑΖΗ 14. Τηλέφωνον ἀριθ. 7.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἐσωτερικοῦ Ἐτησία Δραχμ. 30.000
Ἐξωτερικοῦ » Δολ. 10.—
Διὰ νομικὰ πρόσωπα, Τραπέζας καὶ ἐπιχειρήσεις, Ἐτησία συνδρομὴ Δραχμ. 60.000

Διευθυντὴς Τυπογραφείου
ΕΜΜ. ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΙΣ

ΡΕΘΥΜΝΟΝ 1 Αὐγούστου 1949

ΕΝ ΕΙΔΕΙ ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ

Τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο, χάνονται τὰ ζητήματα ποὺ ἐνδιαφέρουν τὸν ἀτυχῆ αὐτὸν νομόν. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα τοῦ σανατορίου, εἶναι ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ δὲν πρόκειται νὰ συγχωρήσῃ ἡ Ρεθυμνιακὴ ἀνεκτικότης. Διότι εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν, δὲν πρόκειται μόνον περὶ ἐμπαιγμοῦ, ἐναντίον ἑνὸς λαοῦ, ποῦ, κάνει τὸ πᾶν, διὰ νὰ ἔχῃ πᾶν δικαίωμα νὰ προσέχεται ἀπὸ τὸ Κράτος. Ἀλλὰ καὶ περὶ θετικῆς ζημίας, ποῦ γίνεται εἰς τὴν πόλιν, διὰ τῆς καταστροφῆς 700.000.000 ποῦ ἐδόθησαν διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ χώρου εἰς τὸν ὁποῖον ἐν ἀγαστῇ συμφωνίᾳ, τό Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς καὶ ἡ Παγκρητικὴ τῆς Ἀμερικῆς, ἐπεσήμαναν πρῶτον καὶ ἐξέλεξαν ἔπειτα, διὰ νὰ οἰκοδομηθῇ τὸ «Βενιζέλειον». Εἰς τὸ Ἡράκλειον ὅπου φαίνεται ὅτι ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ τὸ σανατόριον, τὸ γήπεδον θὰ μοσχοαγορασθῇ, ἐν ᾧ τοῦτο δὲν ἔχει τὰ λαμπρὰ φυσικὰ πλεονεκτήματα ποῦ συγκεντρώνει ὁ Λατζιμᾶς. Τόσον τὸ γεγονὸς τῶν συνεχῶν αὐτῶν ἀδικιῶν εἰς βάρος τοῦ νομοῦ μας, κατέστη καταδήλον ὥστε ν' ἀποσπάσῃ τὴν προσοχὴν καὶ τῶν ἐφημερίδων τῶν γειτονικῶν νομῶν, ἀκόμη καὶ τοῦ Ἡρακλείου, ποῦ ἀσχολοῦνται μὲ αὐτό, μὲ κύρια φλογερὰ ἄρθρα. Τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ μᾶς συγκινεῖ ἀλλὰ τὸ ζήτημα δὲν εἶναι μόνον ἠθικόν. Εἶναι κυρίως ὑπόθεσις οἰκονομικὴ, ἡ ὁποία κρατεῖ σὲ εὔλογην ἀγανάκτησιν τὸν λαόν μας καὶ τὴν πόλιν, τῆς ὁποίας ὁ ἐπαγγελματοβιοτεχνικὸς κόσμος περιέπεσεν εἰς θανάσιμον μαρασμόν, ἀκριβῶς ἐξ αἰτίας αὐτῶν τῶν λόγων. Τό πυκνὸν αὐτὸ αἴσθημα δυσφορίας ποῦ ἀπὸ πολλοῦ ἔχει προσλάβει τὴν πυκνότητα τῆς ἀγανακτήσεως, θὰ ἔπρεπε νὰ ἐννοῇ καὶ νὰ ἐκτιμᾷ τὸ Κράτος. Διότι, βέβαια, ἡ ἀνεκτικότης τοῦ λαοῦ ἔχει τὰ ὅριά της καὶ τὸ ποτήριον ἔχει ἐκχυλίσει. Ὁ νομιμόφρων καὶ πατριώτης αὐτὸς λαὸς, δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ δίδῃ ὅ,τι δύναται εἰς τὸν βωμὸν τῶν κοινῶν θυσιῶν. Καὶ δὲν εἶναι μυστικὸν ὅτι, εἰς τὸν ἐθνικὸν Ἀγῶνα ποῦ σήμερον διεξάγει τὸ Ἔθνος, αἱ θυσίαι αὐτοῦ τοῦ νομοῦ, εἶναι πολλαὶ, ἴσως δὲ, τὸ μέτρον τῶν ἀναλογιῶν νὰ φέρῃ πρῶτον τὸν νομὸν Ρεθύμνης εἰς ἀριθμὸν θυμάτων, εἰς τὸν πίνακα τῶν ἀπωλειῶν. Αὐτὰ ὅλα ἔπρεπε νὰ τὰ ἐκτιμᾷ τὸ Κράτος καὶ νὰ στρέψῃ τὴν προσοχὴν του, πρὸς τὸ Ρέθυμνον. Ὄχι πλέον ὡς οἰκονομικὴν μονάδα. Ἀλλ' ὡς πρὸς ἠθικὸν ζήτημα τοῦ ὁποίου ἡ περαιτέρω ἐκκρεμότης, βλάπτει κατρόφως τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν. Ὅταν αἱ ἠθικαὶ ὑποχρεώσεις, τίθενται εἰς δεύτερην μοίραν ἢ ἀμελῶνται ἐντελῶς, δικαιοῦται ὁ ἀδικούμενος νὰ ἀσκήσῃ ἄμυναν κατὰ τοῦ Κράτους, κατὰ ἕνα ἐκ τῶν πολλῶν τρόπων, ποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἀκολουθήσῃ. Ἡ στήλη αὐτὴ δὲν ἀπειλεῖ, ὑπογραμμίζει μόνον τοὺς κινδύνους καὶ νομίζει ὅτι συμφέρον ἔχει νὰ τοὺς προσέξῃ τὸ Κράτος.

ΑΥΤΑ ΣΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ΣΤ ζητεῖ τὸ κεντρικὸν οἰκόπεδον τοῦ Δήμου ἔναντι τοῦ καφφενείου «Σικάγο» διὰ νὰ οἰκοδομήσῃ τὸ τριατατικὸν Μέγαρον. Τὸ ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου πρὸς τὸν Δῆμον μεταξὺ ἄλλων γράφει ὅτι ὁ Δῆμος πρέπει νὰ παραχωρήσῃ τὸ οἰκόπεδον δωρεὰν δεδομένου ὅτι ἡ πόλις θ' ἀποκτήσῃ ἕνα σπουδαῖον Μέγαρον ποῦ θ' ἀποτελέσῃ ἀληθὲς κόσμημα δι' αὐτήν.

Ἂς μᾶς λείπουν τέτοια Μέγαρα, ἢ ἂς ἀγοράσῃ ἡ πλουσιοτάτη αὐτὴ Ὑπηρεσία ἕνα οἰκόπεδον νὰ στεγασθῇ.

Δὲν ἠμποροῦμεν νὰ λησμονήσωμεν ὅτι τὸ Ρέθυμνον εἶναι ἡ μόνη Κρητικὴ πόλις ποῦ δὲν ἔχει αὐτόματα καὶ ὅτι μὲ μίαν μικρὰν θέλησιν ἠμποροῦσε καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ἡ Τριατατικὴ ὑπηρεσιαεῖναι Δημοσία ὑπηρεσία, τὴν ὁποίαν τὸ πλούσιον Κράτος εἶναι ἄδικον νὰ ἐπιζητῇ νὰ στεγάσῃ εἰς βάρος τοῦ πτωχοῦ Δήμου. Οὔτε πρόκειται ἐὰν δὲν τῆς δώσωμεν οἰκόπεδον, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πόλιν. Ἐξ αἰτίας αὐτῶν τῶν «δωρεὰν» παραχωρήσεων ὁ Δῆμος ἔκτη δόνευσε νὰ μείνῃ χωρὶς οἰκόπεδα, ποῦ ἦταν μιὰ ἀληθινὴ περιουσία διὰ τὸν πτωχὸν Δῆμον. Ἔχει ἄλλως τε μεγάλες καὶ ἄμεσες ἀνάγκες ὁ Δῆμος νὰ θεραπεύσῃ. Μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι ἡ ἀπόκτησις δημαρχείου. Τὸ λαμπρὸν οἰκόπεδον ποῦ ζητοῦν τὰ ΣΤ εἶναι ἔξοχον διὰ τὴν ἀνέγερσιν Δημαρχείου. Καὶ λόγῳ τοῦ κεντρικοῦ τῆς θέσεως του. Καὶ λόγῳ τοῦ μεγέθους του. Ἂς χρησιμοποιηθῇ λοιπὸν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ οἰκόπεδον. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον τοῦτο. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι σκοποί, ποῦ πρέπει νὰ ἐξυπηρετηθοῦν. Ὅπως εἶναι ὁ Παιδικὸς Σταθμὸς καὶ τὸ Νοσοκομεῖον. Ὁ πρῶτος ἠμπορεῖ πολὺ θαυμάσια νὰ στεγασθῇ εἰς τὸν χῶρον ὅπου ἡ κλινικὴ Μαρούλη, ἀγοραζομένων καὶ τῶν παραπλεύρων 2 μικρῶν οἰκοπέδων, τὸ δὲ Νοσοκομεῖον νὰ οἰκοδομηθῇ ὅπου σήμερον τὸ ἀντιφυματικὸν ἰατρεῖον. Ἀνάγκαι καταδηλοι, ποῦ πρέπει νὰ θεραπευθοῦν, ἱδρύματα ποῦ δὲν πρόκειται νὰ λειτουργήσουν ἐὰν δὲν τοὺς δοθοῦν χῶροι πρὸς οἰκοδόμησιν καὶ ποῦ ἐκδήλως ἐξυπηρετοῦν σπουδαίους κοινωνικοὺς σκοπούς. Ἀλλὰ καὶ ποῦ πρόκειται νὰ δώσουν ζωὴν καὶ κίνησιν εἰς τὸν ἐπαγγελματικὸν κόσμον μας. ποῦ εἶναι καταδικασμένος ἂν περιμένων νὰ τοῦ κάνουν Δημάνι ἐγκαταλείπει κάθε προσπάθειαν πρὸς ἄλλας κατευθύνσεις. Τὰ ζητήματα αὐτὰ εἶναι μεγάλου κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ ἀξίζει νὰ προσεχθοῦν καὶ νὰ ἐπιδιωχθοῦν.

ΤΑ 100.000.000. ΤΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ

Ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς τῆς α' δόσεως τῆς ἐξαγορᾶς τοῦ ἠλεκτρικοῦ Ἐργοστασίου ἀπὸ τὸν Δῆμον πλησιάζει (15 Αὐγούστου χωρὶς οὐδὲν νὰ ἔχῃ γίνει ἕως τώρα, ποῦ νὰ παρέχῃ τὴν ἐλπίδα ὅτι τὰ χρήματα θὰ εὑρεθοῦν καὶ θὰ δοθοῦν εἰς τὴν ὥραν των. Ὁ νομάρχης κ. Πρωτοπαπᾶς ἐσκέφθη νὰ καταναλώσῃ μὴ αὐτὰ τὰ 100.000.000 μεταξὺ 100 ἢ 200 συμπολιτῶν ποῦ ἠμποροῦν νὰ δώσουν διὰ νὰ συγκεντρωθῇ τὸ ποσόν. Βεβαίως, αἱ ἡμέραι εἶναι δύσκολοι ἀλλὰ δὲν πρόκειται νὰ θιχθῇ κανεὶς ἀπὸ αὐτοὺς ποῦ «ἀποδεδειγμένως» δὲν ἠμποροῦν νὰ δώσουν. Ὅλοι ὅμως οἱ ἄλλοι, ποῦ ἠμποροῦν, οἱ πλούσιοι, «παλαιόθεν» ἢ αὐτοὶ ποῦ ἔγιναν νεωστὶ, αὐτοὶ ποῦ θησαυρίζουν, μὲ τὶς ποικιλώνυμες ἐπιχειρήσεις τους, καὶ ποῦ σπαταλοῦν εἰς διασκεδάσεις, πολλὰ ἑκατομμύρια, ἂς βοηθήσουν καὶ διὰ μίαν φορὰν, τὸν πτωχὸν Δῆμον, εἰς τὸν ὁποῖον οὐδὲν δίδουν, ἐν ᾧ τόσα ὁ λαός του τοὺς δίδει. Εἶναι ὁ μόνος ἔρανος, τὸν ὁποῖον, ἐὰν τελικῶς ἀποφασισθῇ, ὀφείλομεν νὰ βοηθήσωμεν ὅλοι, οἱ πλούσιοι ἀπὸ τὰ περισσεύματά των, οἱ ἄλλοι ἀπὸ τὸ ὑστερημάτων. Αὐτοὶ ποῦ θὰ ἀρνηθοῦν νὰ βοηθήσουν τὸν Δῆμον εἰς τὴν δύσκολην αὐτὴν ὥραν, πρέπει νὰ στιγματισθοῦν, καὶ νὰ παραδοθοῦν εἰς τὴν κοινὴν περιφρόνησιν. Διότι ἡ πόλις αὐτὴ, πρέπει νὰ ζήσῃ καὶ ἔχομεν ὅλοι καθῆκον νὰ τῆς δώσωμεν ἀπὸ τὴν ζωὴν μας.

ΠΩΣ ΒΛΕΠΟΥΝ ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

ΝΑ ΦΥΓΩΜΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΛΑΣΙΚΗΝ ΜΟΡΦΩΣΙΝ

Σᾶς σφίγγω τὸ χέρι μαζὶ μὲ πολὺ ἄλλο κόσμο, γιὰ τὴν ὡραία, τόσο ὠφέλιμη καὶ πεντακάθαρη ἀρθρογραφία τῆς «Πολιτείας» ἐπάνω στὰ μεγάλα προβλήματα ποῦ τρικυμίζουν τὴ σημερινὴ κοινωνία.

Στὸ λαμπρὸ ψυχολογικὸ καὶ ἀληθινὸ σημείωμα σας γύρω ἀπὸ τὸ δράμα τῶν τελειοφοίτων σᾶς παρακαλῶ, νὰ προστεθοῦν καὶ τὰ ἑξῆς:

Μιὰ ἀκόμη αἰτία τοῦ κακοῦ τῆς ἡμιμαθείας, εἶναι καὶ τὰ κενὰ στὴν ἐκπαίδευσι, κυρίως τὴ Μέση. Ὁ Ὑπουργὸς κ. Τσάτσος τ' ἀνεβάζει σὲ 31 ο)ο καὶ τὸ ποσοστὸν δὲν εἶναι μικρὸ. Ἔτσι, μὲ τὶς κρατικὲς οἰκονομίες, ποῦ ἐφαρμόζονται μόνο εἰς βάρος τῆς ἐκπαιδεύσεως, γίνονται ἀφορμὴ, νὰ περιορίζωνται τὰ Γυμνάσια στὴν κλασσικὴ μόρφωσι διὰ τῆς διδασκαλίας τῶν ἀρχαίων συγγραφέων—μὲ παραμέλησι σπουδαίων πρακτικῶν καὶ γλωσικῶν μαθημάτων, ποῦ εἶναι τόσο ἀπαραίτητα γιὰ τὴ δύσκολη καὶ ἀπαιτητικὴ ζωὴ

Οἱ ὑποστηρικτὲς τῆς κλασσικῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως θὰ μᾶς ποῦν βέβαια ὅτι ὁ ἀρχαῖος κλασσικὸς πολιτισμὸς εἶναι τὸ «τελειότερο» πρότυπο τοῦ διδακτικοῦ πολιτισμοῦ. Ὅτι ὁ δάσκαλος, ὁ νομικὸς, ὁ φυσιοδίφης, ὁ θεολόγος, ὁ Γιατρὸς, ὁ νομικὸς, γιὰ νὰ ὁλοκληρώσουν τὸν κύκλο τῆς μορφώσεως των, πρέπει νὰ «γευθοῦν» ἀρχαίας δόξης. Αὐτὰ ὅμως, ποῦ παλαιότερα μπορεῖ νὰ εἶχαν σχετικὴ ἀξία, σήμερα, δὲν ἔχουν καμμιὰ. Γιατὶ χωρὶς νὰ βοηθοῦν τὸν ἐπιστήμονα στὴν περαιτέρω ἐξέλιξι του—ἐκτὸς πάλι ἀπὸ τὸν Καθηγητὴ—γίνονται ἀφορμὴ νὰ παραμελῶνται ἢ νὰ μὴ διδάσκωνται καθόλου, χρήσιμες καὶ ἀπαραίτητες σήμερο γνώσεις, πρακτικὲς, ἢ τεχνικὲς, ἢ στοιχεῖα μιᾶς ξένης γλώσσας, ἢ «ἐφηρμοσμένα μαθηματικά» δηλαδὴ λογιστικά. Καὶ συμβαίνει σήμερα νὰ τελειώνῃ ὁ νέος τὸ Γυμνασιο χωρὶς νὰ ξαίρῃ μιὰ ξένη γλῶσσα ἢ χωρὶς νὰ σκαμπάζῃ ἀπὸ λογιστικὰ, τόσο ἀπαραίτητα σήμερα, Καὶ τὸ χειρότερο ὅλων, χωρὶς νὰ γράφῃ ὀρθὰ ἢ νὰ ἠμπορῇ νὰ ἐκθέσῃ μιὰ σκέψι του..

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ ἡ Γυμνασιακὴ φοίτησι ἐνισχύει τὴν ἀστυφιλία, τὸν παρασιτισμὸ, τὴ θεσιθηρία, τὴν περιφρόνησι σὲ χειρωνακτικὲς, γεωργικὲς, ἢ ἐπαγγελματικὲς ἀπασχολήσεις.

Συγκρίνοντας τὴν ἀναρχοκρατούμενη καὶ παραζαλισμένη χώρα μας, στὴν ὁποία κυριαρχεῖ 95 ο)ο ἡ κλασσικὴ ἐκπαίδευσις μὲ τὴν εἰρηνικὴ εὐτυχισμένη καὶ πραγματιπολιτισμένη Ἑλβετία ποῦ 70 ο)ο τῶν κατοίκων της ἐκπαιδεύονται σὲ ἐπαγγελματικὲς σχολὲς ἢ καὶ μέ τὶς ἄλλες προοδευμένες Εὐρωπαϊκὲς χῶρες, βγάζουμε τὸ συμπέρασμα ὅτι περισσότερο ἐπιδρᾶ στὴ μόρφωση καὶ προαγωγὴ τοῦ ἀτόμου, ἡ κατάρτισις του γιὰ τὴν σύγχρονη ζωὴ καὶ ἡ μετάδοσις σ' αὐτὸ τῶν ἀπαραιτήτων γνώσεων καὶ δεξιοτήτων γιὰ τὴν ἀποδοτικὴ ἐκτέλεσι μιᾶς ἐργασίας, ἡ ὁποία θὰ τὸν ἀπασχολήσῃ καὶ θὰ τοῦ δώσῃ τὰ μέσα τῆς ζωῆς, παρὰ ἡ σπουδὴ τοῦ παρελθόντος ὅσο δήποτε «ὑψιπετοῦς», ποῦ μποροῦσε νὰ διδάσκεται σὰν μάθημα ἱστορικὸ.

Ἀποφοιτῶντας ἀπὸ τὰ σχολεῖα τῆς κλασσικῆς ἐκπαιδεύσεως κατεχόμεθα ἀπὸ ἄσκοπη προγονοπληξία, θολὴ καὶ αὐτὴ ἀπὸ τὸ δαίδαλο ρημάτων καταλήξεων καὶ τύπων ποῦ λησμονοῦνται τὴν ἑπομένη τῆς ἀποφοιτήσεως καὶ ἀπὸ ἄγνοια πρὸς τὴ ζωή..

Γιὰ τὴν ἐξάλειψη αὐτοῦ τοῦ κακοῦ χρειάζεται τὸ Κράτος καὶ οἱ ἀρμόδιοι νὰ μεταρρυθμίσουν τὴ μέση ἐκπαίδευση ὅπως ἔγινε σ' ὅλες τὶς προοδευμένες Εὐρωπαϊκὲς χῶρες.

Νὰ περιορίσουν τὰ γυμνάσια καὶ στὴ θέσι του νὰ ἱδρύσουν τεχνικὲς, βιοτεχνικὲς, πρακτικὲς ἢ μηχανουργικὲς σχολὲς ἀνάλογα μὲ τὶς ἀνάγκες κάθε τόπου καὶ ἐπαρχίας, οἱ ὁποῖες μὲ κατάλληλη θεωρητικὴ διδασκαλία καὶ μὲ πρακτικὲς ἀσκήσεις στοὺς μαθητὲς ν' ἀπασχολοῦνται ἀμέσως σὲ πλουτοπαραγωγικὲς ἐργασίες.

Ἔτσι καὶ μὲ ἄλλα βέβαια ὑποβοηθητικὰ μέσα θὰ μπορέσουμε νὰ προχωρήσωμε στὸν κοθυστερημένο καὶ πολυτάραχο τόπο μας ποῦ ἡ μεγαλύτερη σήμερα συμφορὰ του εἶναι ἡ ἔλλειψις «εἰδικοτήτων,, σὲ ὅλους τοὺς κλάδους τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος.

ΕΜΜ. ΤΡΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΟΓΟΙ

Η ΖΗΛΕΙΑ

Ἡ συζήτησις ἔδιδε καὶ ἔπερνε γύρω ἀπὸ τὴ ζήλια—σὰν αἴσθημα ἢ σὰν ἔνστικτο. Γιατὶ κι' ἔτσι μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ αὐτὴ τὴ φοβερὴ ἀρρώστεια, ἀφ' οὗ φυτρώνει μαζὶ μὲ τὸν ἄνθρωπο καὶ χεδὸν ξυπνάει μαζὶ μὲ τὴν πρώτη ἀντίληψι τοῦ παιδιοῦ.

Τὰ θηλυκὰ τῆς παρέας μιλοῦσαν μὲ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρο γιὰ τὴ ζήλια καὶ τὴ χαρακτήριζαν «φύλακα τοῦ ἔρωτος»

—Τὸ χειρότερο, εἶναι, εἶπε, ὁ περισσότερο «ἀδιαφέρων» τύπος τῆς παρέας, ὅταν παύσῃ νὰ μᾶς ζηλεύῃ ὁ ἄνδρας. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἔπαυσε καὶ ν' ἀγαπᾶ. Γνωρίζω ἕνα πολὺ καθὼς πρέπει κύριο ποῦ περνάει τὴ 2η Νεότητα καὶ ὡς τόσο ζηλεύει τὴν κοπελίτσα του — μιὰ τσαχπινοῦλα 22—24 ἐτῶν, μὲ ὡραῖα γαλανοπράσινα μάτια καὶ μὲ μιὰ γκριμάτσα στὸ ἀριστερὸ της πρόσωπο. Μιὰ ἄλλη ἀντεῖπε..

—Αὐτὸς ὁ γηρασμένος Κιζανόβας σημαίνει ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ ἔχῃ ἐμπιστοσύνη. Κι' αὐτὸ συμβαίνει γιατὶ καταλαβαίνει πῶς ἔπαυσε νὰ ἔχῃ τὶς ἱκανότητες ποῦ ἐλκύουν τὸ θῆλυ..

Λοιπὸν νομίζετε πῶς μπορεῖ νὰ ζηλεύῃ καὶ ἄνθρωπος ποῦ δὲν ἀγαπᾶ;.

—Τὸ περισσότερο ἀγαπᾶ. Ἀλλὰ εἶναι κοὶ ἄλλοι οἱ «παραγωγικοὶ λόγοι» τῆς ζήλιας. Ὁ ἐγωισμὸς ἢ ἡ ἀδυναμία νὰ συγκρατήσωμε τὸ ἀγαπώμενον πρόσωπον.

Ἡ σκέψι πῶς ὁ καλός μας, μπορεῖ νὰ τρέχῃ πίσω ἀπὸ τὸ οἰοδήποτε φουστάνι, εἶναι φυσικὸ νὰ δημιουργῇ «ζήτημα ζήλειας» ὅταν ὁ περίφημος αὐτός Δὸν Ζουὰν, μᾶς ἀρέσει ἢ μᾶς ἐνδιαφέρει κατὰ ἕνα τρόπον. Μιὰ γηρασμένη ὅμως Κυρία δὲν ζηλεύει μόνο τὸν ἐρωτοῦ της, ποῦ δὲν τῆς εἶναι πιστὸς ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸν κόσμο ποῦ ἔχει τὴν ἱκανότητα ν' ἀγαπᾶ καὶ νὰ τὸν ἀγαποῦν. Καὶ στὴ μιὰ περίπτωσιν καὶ στὴν ἄλλη, ἡ ζήλια εἶναι ἕνα αἴσθημα ἐγωισμοῦ ποῦ πληγώνεται ἢ τὸ πικρὸ αἴσθημα τοῦ χρόνου, ποῦ τὸ ἐρωτικὸ ἀτύχημα μᾶς δίδει τὴν θλιβερὴ εὐκαιρία νὰ ἐννοήσωμε, ὅτι ἐπέρχεται, σὰν συμφορὰ ποῦ δὲν μποροῦμε ν' ἀποφύγωμε. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ σκληρότερο μαρτύριο τῶν γέρων συζύγων εἶναι ἡ ζήλια. Ὅσο βλέπουν πλάι τοὺς μιὰ νέα Γυναίκα, ἀκόμη ἄγγουρη, νὰ τὴ κατατρώγουν, οἱ «πλησίον» μὲ ἔκδηλη λαιμαργία σὲ κάθετους λέξι, σὲ κάθε σύσπασι τοῦ προσώπου, σὲ κάθε μειδίαμα, εἶναι ἱκανοὶ ν' αὐτοκτονήσουν ἀπὸ ζήλια, ἐκτὸς ἐὰν παραδοθοῦν εἰς τὴν μοίραν των, ἄνευ.. ὅρων.

Τὸ ζήτημα τῆς τιμῆς δὲν εἶναι αὐτὸ, ποῦ σ' αὐτὴν τὴν περίπτωσι. μπορεῖ νὰ ὁδηγήσῃ σὲ δράμα. Εἶναι ἡ ζήλια. Εἶναι ἡ συναίσθησις ὅτι «παρῆλθον τοῦ ἔαρος τὰ ἄνθη» καὶ τὸ ἐγωιστικώτερο ἀκόμη αἴσθημα ὅτι δὲν μποροῦμε, δὲν εἶμεθα ἱκανοὶ, νὰ μονοπωλήσωμε τὸν Ἔρωτα..

Ἕνας ἀπὸ τὴν παρέα, ἐτόλμησε νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην της, ἐὰν καὶ οἱ «κατήγοροι» τῆς ἀμουδιᾶς, εἶναι ζηλότυποι λόγῳ γήρατος!.

—Ἀρνοῦμαι νὰ ἐκφράσω γνώμην, εἶπε ἡ ἔχουσα τὸν λόγον δεσποινίς. Ἀλλὰ ὅ,τι εἶναι ἀλήθεια εἶναι ὅτι κανεὶς νέος δὲν ἔρριψεν λίθον κατὰ τῆς ὡραιότερης καὶ ἀγνότερης αὐτῆς ἀπασχολήσεως τῆς Ρεθεμνιώτικης Νεότητος. Δὲν δίδω πίστιν εἰς ὅσα λέγονται, ἀλλὰ ἡ παθολογικὴ αὐτὴ ἐκστρατεία εγινε ἀφορμὴ νὰ γνωσθοῦν πολλὰ πράγματα, διὰ μερικοὺς τοὐλάχιστον ἀπὸ αὐτοὺς ποῦ ἔκαναν τὴν ἐξόρμησιν, πράγματα ποῦ μποροῦσαν νὰ κάνουν νὰ κοκκινίσῃ καὶ ἡ ἄμμος.. Εἶναι, ὅπως λέμε συνήθως, ἡ ζηλοτυπία τοῦ γήρατος. Αὐτὴ τὴ ζήλια τὴ βλέπωμε, σὲ κάθε ἐκδήλωσι τοῦ ἀνθρώπου, ἀκόμη καὶ στὰ ἐπαγγέλματα. Εἶναι πολὺ λίγοι αὐτοὶ ποῦ μποροῦν νὰ ὁμολογήσουν ὅτι «ἐπεφάνη» νέος ἀστήρ.

Οἱ περισσότεροι γέροι δὲν ἐννοοῦν νὰ κάνουν τόπο στοὺς νέους καὶ αὐτοὶ ποῦ χαίρονται τὴ νεότητα εἶναι λιγοστοὶ, εἶναι οἱ «ἀνώτεροι» ἄνθρωποι!

Ἡ μικρότερη τῆς παρέας ἠθέλησε νὰ κλείσῃ τὴν συζήτησι καὶ εἶπε

—Δὲν ξαίρω ἂν ἡ Μοίρα μου, εἶναι νὰ παντρεφτῶ γέρω, ἀλλὰ κι' ἔτσι θέλω νὰ μὲ ζηλεύει. Δὲν μπορῶ νὰ ἐννοήσω πῶς μπορεῖ νὰ ἐνδιαφέρωνται γιὰ μένα—χωρὶς τὸ αἴσθημα τῆς ζήλιας ποῦ εἶνσι τὸ καλύτερο ἀποδεικτικὸ τῆς ἀγάπης. Ὅτσν δὲν ζηλεύουν πιὰ μιὰ γυναίκα, σημαίνει ὅτι ἡ γυναίκα σύτὴ ἔπαυσε νὰ προκαλῇ ἐνδιαφέρον. Καὶ δὲν νομίζω νὰ ὑπάρχῃ φοβερότερο κατάντημα, σκληρότερο πλῆγμα. Κάποιος, εἶπε, πώς ἡ καλύτερη μουσική γιὰ μιὰ γυναίκα εἶναι ὁ ψίθυρος θαυμασμοῦ, ποῦ προκαλεῖ τὸ πέρασμά της, Ἐγὼ πιστεύω ὅτι αὐτὸς ὁ σοφὸς, μπῆκε ὡς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων τῆς γυναικείας ψυχῆς.

ΜΙΡ.

ΤΟ ΑΣΘΕΝΕΣ ΦΥΛΛΟΝ

Η ΣΥΖΥΓΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ

Εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν πόλιν Τούλσα τῆς Πολιτείας Ὀκλαχόμα, ἕνας κωφάλαλος, ὁ Σαμουὴλ Μπίλλαπς, 31 ἐτῶν, συνελήφθη κατηγορούμενος ὅτι παρεκίνησε καὶ ὑπεβοήθησε τὴν σύζυγόν του Βίβιαν, ἐπίσης κωφάλαλον, εἰς τὴν αὐτοκτονίαν της.

*

Ὁ κατηγορούμενος κωφάλαλος, μὲ τὴν βοήθειαν ἑνὸς «διερμηνέως» ποὺ ἐγνώριζε τὴν «γλῶσσαν» τῶν κωφαλάλων, κατέθεσεν εἰς τὴν ἀνάκρισιν λεπτομερῶς, πῶς καθ ὅλην τὴν διάρκειαν ἑνὸς Σαββστοκύριακσυ εἶχε συζητήσει μὲ τὴν σύζυγόν του τὸ σχέδιον τῆς αὐτοκτονίας. Ἡ ἰδὲα τῆς αὐτοκτονίας κατεῖχεν ἀπὸ καιροῦ τὴν δυστυχῆ γυναῖκα ἡ ὁποία ἔπασχεν, ἐπιπρσσθέτως καὶ ἀπὸ ἀνίατον νόσημα,

Τὸ πρωϊ τῆς παρελθούσης Δευτέρας, ἡ Βίβιαν ἐξύπνησε τὸν σύζυγόν της πολὺ ἐνωρὶς καὶ μὲ κατάλληλα νεύματα τοῦ ἐδήλωσεν ὅτι ἦτο ἀποφασισμένη νὰ αὐτοκτονήσῃ ἀμέσως. Ἡ ὑποψηφία αὐτὸ χειρ ἐπέμεινεν ὅτι ἔπρεπε νὰ κάμῃ καὶ αὐτὸς τὸ ἴδιον,

Εἰς μάτην, ὅπως βεβαιώνει ὁ Σαμουὴλ Μπίλλαπς, ἐδοκίμασε δι' ἄλλην μίαν φορὰν νὰ τὴν ἀποτρέψῃ ἀπὸ τὸ ἀπονενοημένον διάβημα, Ὅταν ὅμως εἶδεν ὅτι ἐκείνη ἐπέμενεν ἀνενδότως, ἐδέχθη καὶ αὐτὸς τὴν πρότασίν της, ὑποσχεθεὶς ὅτι θὰ τὴν ἀκολουθοῦσεν εἰς τὸν θάνατον.

Τὸ κωφάλαλον ἀνδρογυνον ἔπηγε τότε εἰς ἕνα ἀπομονωμένον ἀγρὸν ἀραβοσίτου, κοντὰ εἰς τὸν δημόσιον δρόμον τοῦ Μίνγκσ. Ὁ ἄνδρας εἶχε κρυμμένο κάτω ἀπὸ τὰ ἐνδύματά του ἕνα ἡμιαυτόματον στρατιωτικὸν ὅπλον,

Ἐκεῖ ἡ Βίβιαν ἐστήριξε τὴν κάννην τοῦ ὅπλου εἰς τὸ πηγοῦνι της καὶ διὰ νευμάτων ὑπέδειξεν εἰς τὸν Σαμουὴλ νὰ κάμῃ ἔπειτα καὶ αὐτὸς τὸ ἴδιον. Μεθ' ὅ ἡ ἀπηλπισμένη ἀλλὰ ἀποφασιστικὴ γυναῖκα ἐπίεσε τὴν σκανδάλην τοῦ φονικοῦ ὅπλου.

Ὁ Σαμουὴλ Μπίλλαπς ὅμως ἐδειλίασεν, ὅταν ἦλθεν ἡ σειρὰ του νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἰδικόν του χρέο ἐπιτῆβάσειτῆς συμφωνίας των. Εγκατέλειψεν εἰς τὸ ἐρημικὸν ἐκεῖνο μέρος τὴν νεκρὰν σύζυγόν του καὶ ἀφοῦ περιπλανήθη ἐπὶ ἀρκετὰς ὥρας, κατέφυγεν εἰς τὴν οἰκίαν κάποιου συγγενοῦς του, ὁ ὁποῖος τὸν ὡδήγησεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν,

Τὸ πτῶμα τῆς δυστυχοῦς γυναικὸς εὑρέθη πράγματι εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ ἀραβοσιτου, ἐξηπλωμένο ἐπάνω ἀπὸ τὸ ὅπλον, μὲ τὸ ὁποῖον εἶχεν αὐτοκτονήσει. Τὸ τραγικὸν ζεῦγος τῶν κωφαλάλων εἶχε σημειωτέον καὶ δύο παιδιὰ τὰ ὁποῖα εἶναι ἐντελῶς φυσιολογικά

ΜΙΚΡΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

Η ΕΠΙΣ